

ŠŤASTNÁ AŽ NAVĚKY

Poblázněná

Orli Zuravicky

 C PRESS

Šťastná až navěky Poblázněná

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Orli Zuravicky
Šťastná až navěky: Poblázněná – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

ŠŤASTNÁ AŽ NAVĚKY

Poblázněná

Orli Zuravicky

 CPRESS

Pro mého tatínka,
který je mým průvodcem,
mým hrdinou, zdrojem lásky a oporou.

Kapitola 1: Do toho, do toho!	13
Kapitola 2: Tři už jsou dav	33
Kapitola 3: Katastrofa číslo tři.	50
Kapitola 4: Hlas ulice	65
Kapitola 5: Nová verze Georgie.	80
Kapitola 6: Brr, tady je klendra!	95
Kapitola 7: Ona řekla, ona řekla	109
Kapitola 8: Florečka onoho světa.	122
Kapitola 9: Tým Lucily.	138
Kapitola 10: Georgiino pravidlo.	149
Kapitola 11: Červená je prostě barva	162

Máte jednu novou zprávu!

**ÚSTŘEDÍ ONOHO SVĚTA
STŘEDNÍ ŠKOLA**

ROZTLESKÁVAČKY,
nadešel čas podzimních zkoušek!

Máte rytmus v těle?

Jste pružné?

Chcete se podělit o svého týmového ducha
a podpořit naši střední školu?

Přijďte ve středu odpoledne přesně v pět hodin
na fotbalové hřiště a ukažte nám, co ve vás je.

:-)

Těším se na vás!

Kapitánka roztleskávaček
GEORGIA SINCLAIREOVÁ

ÚSTŘEDÍ ONOHO SVĚTA KLUBOVÝ MANUÁL

PRAVIDLO #1:

Všichni studenti si musí během prvního měsíce pobytu na Onom světě vybrat alespoň jeden klub, do kterého vstoupí. Určitě je z čeho vybírat, tak neváhejte prozkoumat všechny své možnosti.

Kapitola 1:

Do toho, do toho!

Lucy Chadwicková... Dušičková královna. Zní to hezky, že? Upřímně řečeno bych teoreticky mohla být i Dušičkovým *králem*, protože tanečního maratonu jsem se zúčastnila se svou nejlepší kamarádkou Cecily Vanderbergovou a titul krále a královny jsme vyhrály společně.

V každém případě v říši duchů patřím mezi šlechtu.

(Pro vaši informaci – nedělám si srandu. Vážně jsem duch. Ptáte se, jak je to možné? Protože jsem tak trochu... jaksí... poněkud úplně mrtvá. Ale všechno je v nejlepším pořádku, věřte mi!)

Mimochodem, vstoupit koncem druhého týdne na Onom světě mezi šlechtu není špatné – zejména když jste si hned první den vypěstovali obrovskou náklonnost ke Colinu Reedovi, svému duchařskému průvodci, což způsobilo

ošklivou roztržku s jeho protivnou přítelkyní. Anebo bych spíš měla říct BÝVALOU PŘÍTELKYNÍ.

Smajlík.

Dobře, dobře, uvědomuji si, že to zní tvrdě, ale normální protivné holky vypadají vedle téhle nešťastnice jako dobrovolnice UNICEF! Například když jsem na Onom světě trávila svůj první den, prohodila mi hlavou míč. Doslova a do písmene. Coby čerstvě zesnulá jsem totiž byla naprosto průhledná, takže to naštěstí nebolelo. Přesto jsem zakusila velmi nepříjemný pocit a upřímně řečeno mě takhle nevychovanost hodně mrzela. A pak minulý týden, když jsem konečně nashromáždila dost energie, abych se dostatečně zpevnila, po mně hodila míč podruhé – a tentokrát mě udeřila! Musela jsem zajít na ošetřovnu. Proto si to, co ji potkalo, bohatě zaslouží.

„Připravena vyrazit?“ zavolá na mě Cecily z koupelny.

Nejsme jenom nejlepší kamarádky, ale také spolubydlíci. Já jsem se odebrala na věčnost o den dříve než ona, proto se všechno učíme spolu. Bezva, ne? A nejlepší je, že jsme se kamarádily ještě *předtím*, než jsme přišly sem, takže se velmi dobře známe.

Ď. V. D.

(Díky, Velký Duchu. Chápete?!)

Protože nechat za sebou všechno známé a snažit se osvojit si nový způsob (posmrtného) života, dá jednomu

setsakramentsky zabrat – zvlášť když je sám. My máme jedna druhou a NEMÁ TO CHYBU.

Kamarády z Onoho světa máte navěky.

„Ještě vteřinku!“ odpovím a přichystám si učebnice. Už můžu nosit svůj batoh, což je jedna z věcí, o které se za běžných okolností nestaráte – dokud nezjistíte, že toho najednou nejste schopní. Potom nestačíte žasnout. Cože?! Asi takhle: když se stanete duchem, musíte přijít na to, jak se zpevnit, a zcela jinak využívat svoji energii, abyste mohli manipulovat s hmotnými předměty. Je to strašně komplikované a nemá cenu to rozebírat. Kam tím mířím? Chci se pochlubit, že teď jsem schopná přenášet věci jako normální duch.

Super!

„Je tři čtvrtě na osm,“ varuje mě jemně Cecily.

Nadešlo pondělní ráno, a jestli nepohneme kostrou, půjdeme pozdě do školy. V tu chvíli si všimnu, že se něco objevilo na obrazovce tabulátoru.

„Jejda, přišla nám zpráva od Georgie,“ hlásím Cecily, která okupuje koupelnu.

„Cože? Poslala ji jenom nám? Co se v ní píše?“

„Neposlala ji jenom nám, rozeslala ji po celé škole. Jde o trénink roztleskávaček – ve středu odpoledne.“

„Aha.“

Cecily podezřele zmlkne.

Minulý týden krátce uvažovala o tom, že si vybere roz-
tleskávačky za svůj povinný klub, ale já jsem se domnívala,
že už jsem jí to stačila rozmluvit.

Jdeme do školy a já mám možnost se jí znovu přeptat.

„Doufám, že pořád počítáš se založením tanečního
kroužku,“ prohodím ledabyly a připomenu jí tím náš mno-
hem ušlechtlejší záměr.

„Jistě,“ odpoví.

Obě jsme byly baletky. Asi bych měla říct: obě *jsme*
baletky. Na Onen svět jsme vstoupily v tanečních trikotech,
v jakých jsme chodily na zkoušky. Další z pravidel Onoho
světa říká, že musíte zůstat ve svém původním oblečení,
dokud nenashromáždíte dost energie, abyste se dokázali pře-
vléknout. Nikdo vám s tím nemůže pomoci. Takže jsme
tady a dva týdny chodíme do školy v baletních špičkách
a tylových sukýnkách. Jenom považte!

Obě se za to stydíme.

Naštěstí jsme si nakonec osvojily dostatek duchařských
dovedností a získaly dost sil, abychom dokázaly aspoň tro-
šičku změnit svůj vzhled. Chodit další týden takhle
vymóděná bych nezvládla.

„Ale,“ pokračuje moje nejlepší kámoška, „založit takový
klub může trvat dlouho. Kdo ví, kolik protivenství budeme
muset překonat, než ho vydupeme ze země. Roztleskávání
může být prima zábava. Však víš, jak to myslím. Dočasná.“

Nelíbí se mi, kam tím míří.

Hmmm.

„Jak může být byt' jen vzdáleně zábavné něco, v čem má prsty Georgia Sinclairová?“

„Vím, že je kapitánka, ale není v družstvu jediná. Chodí tam taky Chloe a ostatní holky, které zatím neznáme.“

„Chloe o nás rozhodovat nebude,“ povzdechnu si.

Chloe McAvoyová strávila poslední dva týdny (a nejspíš i většinu svého předchozího věčného života) tím, že věrně Georgii sekundovala v jejích podrazech a poslušně mlčela. To platilo až do Dušičkového plesu, kdy jí snad konečně došlo, že na ni Georgia kašle a bere ji jenom proto, že poslušně udělá všechno, co jí dáma přikáže.

„To ty jsi přece pozvala Chloe mezi nás, když jsme tančili,“ připomene mi Cecily. „Ty jsi ji přesvědčila, že by si mohla najít nové přátele, takové, kteří na ni budou milejší než Georgia, a bude je zajímat její názor.“

„Já vím, já vím. Ale co když do ní Georgia znovu zaťala svoje drápy? S ničím se nepáře.“

„Myslíš, že by ji vzala na milost po tom, co předvedla na plese? Jsem si jistá, že dokážeme Georgii předpisově srovnat, jestli provede nějakou záludnost.“

„*Jestli?* Prober se! Záludnost je její druhé jméno. Buď to, anebo Čiré zlo. Nějak si nemůžu vzpomenout, které to je,“ vtipkují.

„To nejsou jména, ale přezdívky,“ opraví mě.

„Odkdy bazíruješ na detailech, Cecily Jazykovědná Vanderbergová?“

„Ha ha. Podívej se, na své staré škole jsem k roztleskávačkám nemohla kvůli baletu. Zkrátka si myslím, že to bude legrace. A dobrá nálada ke mně patří. Kromě toho to bude ideální příležitost, jak se seznámit s nějakým parádním hezounem.“

„Já myslěla, že se ti líbí Marcus?“ zeptám se nechápavě. Marcus Riley je náš nový kámoš. Spolu s dalšími čtyřmi kluky hraje na kytaru v kapele s názvem Řečnická figura (který jsme mu pomohly vybrat).

„Je celkem fajn, ale zatím neryju do lavice naše iniciály. Nejsme jako ty a Colin,“ dobírá si mě.

Ach... Colin. Stačí jen vyslovit jeho jméno a rozbuší se mi srdce. Od rána jsem se kvůli němu už minimálně desetkrát zasnila. Viděla jsem se, jak se s Colinem dělíme o kornout zmrzliny. Na střídačku se živíme slanou tyčkou. Mlsáme spolu pendrek (tady to tak trošku nevyšlo, vzhledem ke zrádnosti a houževnatosti materiálu, který se nedal ukousnout. Doma to radši nezkoušejte). Tohle se mi honí hlavou navzdory tomu, že jeho vztah s Georgií skončil teprve nedávno a ještě nestačil proniknout na Onen svět.

Cha cha cha. Chápete?